

1. Na místě 2. odst. § 5 nastoupí tento odstavec:

(2) Všichni zaměstnavatelé jsou povinni hlásiti uprázdněná místa u místní příslušné veřejné zprostředkovatelný práce nebo u odborové zprostředkovatelný práce, pokud kolektivní smlouvou jsou k tomu zavázáni.

2. 1. odst. § 11 bude zníti takto:

(1) K zajištění nároků na další podporu je nezaměstnaný povinen aspoň dvakrát týdně hlásiti se osobně o zaměstnání buď u veřejné zprostředkovatelný práce nebo odborové zprostředkovatelný práce, ministerstvem sociální péče uznané. Není-li v místě pobytu podporovaného zprostředkovatelný práce, lze nahradit osobní hlášení jiným vhodným způsobem, jež určí politický úřad (administrativní vrchnost) I. stolice.

Článek 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedením pověřuje se ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Habrman v. r.

483.

**Zákon ze dne 21. prosince 1921,
kterým se určuje peníz 130,000.000 Kč k účelům sociálního pojištění.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

K účelům chystaného starobního a invalidního pojištění určuje se prozatím peníz 130,000.000 Kč.

§ 2.

Peníze toho dlužno použiti především na podporu osob, které nebudou pojaty do chystaného pojištění pro případ stáří a invalidity proto, že překročily 60. rok svého věku v době, kdy nabude účinnosti zákon o tomto pojištění.

§ 3.

Peníz v § 1 uvedený opatří se částkou 100,000.000 Kč z výnosu všeobecné daně z obratu a pracovních výkonů a daně přepychové podle zákona z 12. srpna 1921, č. 321 Sb. z. a n., a částkou 30,000.000 Kč z fondu

pro opatření strojených hnojiv podle § 11, posledního odstavce, zákona z 22. prosince 1920, č. 683 Sb. z. a n. Pokud by všeobecná daň z obratu a pracovních výkonů a daň přepychová nevynesla zmíněných 100,000.000 Kč nad výnos ve státním rozpočtu pro rok 1922 preliminovaný, zmocňuje se ministr financí, aby scházející částku opatřil úvěrními operacemi.

§ 4.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Jeho provedení ukládá se ministru sociální péče a ministru financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Habrman v. r.

A. Novák v. r.

484.

**Zákon ze dne 21. prosince 1921,
kterým se působnost zákona o pensijním pojištění rozšiřuje na Slovensko a Podkarpatskou Rus.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Působnost zákona ze dne 16. prosince 1906, č. 1 ř. z. na rok 1907, ve znění upraveném císařskými nařízeními ze dne 25. června 1914, č. 138 ř. z., a zákonem ze dne 5. února 1920, č. 89 Sb. z. a n., rozšiřuje se na Slovensko a Podkarpatskou Rus počínajíc dnem 1. ledna 1922.

§ 2.

V Bratislavě zřizuje se zemská úřadovna Všeobecného pensijního ústavu.

§ 3.

Vláda se zmocňuje, aby k řízení této zemské úřadovny jmenovala správní komisi z polovice ze zaměstnavatelův a z polovice z pojištěncův, jakož i členy rozhodčího soudu, a aby vypracovala stanovy a jednací řád této úřadovny.

§ 4.

Vláda se dále zmocňuje, aby nařízením zrušila nebo změnila zákonná ustanovení platná na Slovensku a v Podkarpatské Rusi, pokud jsou v rozporu se zákonem o pensijním pojištění.